

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Timotheüs 4, 12 en 5, 1 - 2
Ochtenddienst
Bevestiging ambtsdragers

- 1 **Votum**
- 2 **Zegengroet**
- 3 **Zingen : Gezang 171 : 1 en 2**
- 4 **Lezing van de wet**
- 5 **Zingen : Psalm 65 : 2 en 3**
- 6 **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7 **Schriftlezing : 1 Timotheüs 4 : 6 – 5 : 2**
- 8 **Zingen : Psalm 27 : 6 en 7**
- 9 **Tekst : 1 Timotheüs 4 : 12 en 5 : 1 - 2**
- 10 **Zingen : Gezang 22 : 1, 3 en 4**
- 11 **Bevestiging ambtsdragers**
- 12 **Zingen : Psalm 134 : 1 - 3**
- 13 **Dankzegging en voorbede**
- 14 **Slotzang : Gezang 115 : 1 en 2**
- 15 **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Vier broeders in ons midden zullen vandaag bevestigd worden in het ambt. Onder deze broeders is een behoorlijk aantal jong en onervaren. **[Jonge en onervaren broeders]** U vraagt zich misschien af hoe dat zal gaan. En waarschijnlijk vragen deze broeders zich dat ook af. Ja, hoe zal het gaan? Wat gaan ze tegenkomen? Hoe zullen ze er op reageren? Zullen ze het vol kunnen houden? En u vraagt zich misschien af hoe het zal zijn om met zulke jonge broeders over uw geloof en leven met God te praten. Natuurlijk is het begrijpelijk als zulke vragen in ons hart opkomen.

Toch moeten we daar wel mee oppassen. Want deze broeders staan hier vanmorgen omdat we toch met elkaar geloven dat de Here ze tot het ambt heeft geroepen. Dat is ook de eerste vraag die ze straks gesteld zal worden. **[God geroepen]** “Bent u ervan

overtuigd, dat God zelf u door zijn gemeente tot deze dienst heeft geroepen?”. Wij vragen aan deze broeders of ze dat geloven. Maar het is feitelijk een vraag voor ons allemaal. “Bent u ervan overtuigd, dat God zelf door ons, zijn gemeente, deze broeders tot deze dienst heeft geroepen?” Want het is niet alleen voor deze broeders zelf belangrijk dat ze deze overtuiging hebben, maar het is ook voor ons als gemeente van groot belang. Want hoe zullen ze hun ambtsdienst kunnen verrichten als wij ze niet als ambtsdragers van onze Heer Jezus Christus zien? Trouwens, dat geldt natuurlijk niet alleen voor de broeders die vandaag hun ambt aanvaarden. Dat geldt voor alle ambtsdragers. Zien wij de broeders die het ambt van ouderling, diaken of predikant bekleden als dienstknechten van Jezus Christus. Als broeders die God zelf tot deze dienst geroepen heeft en die u namens Jezus Christus bezoeken en die namens Christus de gemeente regeren?

Want als we uit het zicht verliezen dat Jezus Christus door de dienst van de ambtsdragers voor ons zorgt, dan wordt de kerk een soort vereniging. En dan zijn de ambtsdragers een soort bestuur. Dan laten we ons al snel leiden door sympathieën en antipathieën, maar dan zal het geestelijk gehalte van de gemeente in snel tempo dalen.

Deze broeders worden hier vandaag bevestigd in het ambt omdat wij en zij geloven dat God ons door hen wil regeren. Omdat wij en zij geloven dat zij een geschenk van Jezus Christus voor ons als gemeente zijn.

En wat moeten we dan met het feit dat de meesten van hen nog jong zijn en misschien nog niet zoveel levenservaring hebben? Je kunt daar natuurlijk op neerkijken. Zo van: ‘wat weten die jonge mannen nu van het leven?’. **[Ook jonge broeders]** Maar daar gold bijvoorbeeld ook voor Timotheüs. Hij was ook nog jong toen hij geroepen werd tot het ambt. En dat in een samenleving, waarin je pas echt voor vol werd aangezien als je vijftig jaar of ouder was. In een samenleving die sterk patriarchaal was. Waar de oudste vader in de familie bijna alles voor het zeggen had. In een samenleving waarin de ouderen de belangrijkste posities bekleden. Hoe kon zo’n jonge broeder ooit leiding geven aan de gemeente van Jezus Christus? Die vraag is ongetwijfeld ook bij deze jonge broeder opgekomen, want Paulus schrijft hem niet voor niets dat hij niet toe moet staan dat iemand vanwege zijn jeugdige leeftijd op hem neerkijkt. Want hij doet zijn werk in de gemeente niet vanuit zichzelf. Omdat hij zichzelf opgeworpen heeft als leider. Maar omdat hij er door God toe geroepen is. Uit zijn roeping door Jezus Christus, die de ge-

meente met zijn kostbaar bloed heeft gekocht, mag hij de vrijmoedigheid putten voor het vervullen van zijn dienst.

Maar Paulus wijst er ook op dat hij ondanks zijn jonge leeftijd toch een voorbeeld kan zijn. Want het gezag dat je uitstraalt heeft niet alleen met leeftijd te maken, maar ook met hoe je je gedraagt. **[Een jeugdige ambts]** Want zo schrijft Paulus aan Timotheüs: ‘Sta niemand toe dat hij vanwege je jeugdige leeftijd op je neerkijkt, maar wees voor de gelovigen een voorbeeld in wat je zegt, in je levenswijze, in liefde, geloof en zuiverheid.’ Het komt dus niet puur op leeftijd en ervaring aan. Maar als we als ambtsdragers voorbeeldig leven, dan zal dat ook bijdragen aan ons gezag in de gemeente. Het gaat niet alleen om de titel. Zoals de dat de afgelopen week ook weer hebben gezien. Staatssecretaris van defensie Jack de Vries heeft zijn ambt neergelegd omdat hij niet meer geloofwaardig was. Als getrouwde man hield hij er namelijk een liefdesrelatie op na met zijn adjudant. Juist in de wereld van defensie, waar meer regels gelden dan in andere geledingen van de samenleving is dat heel schadelijk. Zo moeten militairen bijvoorbeeld bij hun meerdere melden als ze een liefdesrelatie hebben met een collega. Ongetwijfeld heeft hij niet gemeld dat hij een liefdesrelatie had met zijn adjudant. Wat zijn gezag verder heeft ondermijnd is dat hij lid is van het CDA. Een partij die toch wil staan voor christelijke normen en voor het belang van het gezin. Zijn buitenechtelijke relatie is daar niet mee te rijmen. Ondanks zijn capaciteiten heeft hij zijn gezag door deze relatie verloren en is het goed dat hij is afgetreden.

Maar het omgekeerde is ook waar. Als we wijs zijn in ons spreken – en vaak begint dat met zwijgen en luisteren – dat zal dat worden opgemerkt. Zo ook als we liefdevol zijn. Als we uit geloof leven. Als we de zonden uit de weg gaan, dan zal dat opgemerkt worden en dan zal dat bijdragen aan het gezag waarmee we spreken. Want dan zal zichtbaar zijn dat u niet komt met uw eigen wijsheid. Maar met de wijsheid van het Woord van God. En dat betekent echt niet dat we altijd de goede Bijbelteksten paraat hebben. Trouwens daar zitten veel gemeenteleden vaak ook niet op te wachten. Ze hebben vaak meer aan een Bijbelwoord of een woord uit de belijdenis dat doorleefd is en op die manier ter sprake komt. En ze zullen ook merken of we voor de Here willen leven. Of zijn Woord voor ons het hoogste gezag heeft of niet.

Wie door Jezus Christus geroepen wordt als ambt moet ook beseffen dat Christus daarmee niet een soort ideale ambtsdrager heeft geroepen. **[Christus roept]** Hij roept u. Met

uw mogelijkheden en met uw beperkingen. De apostelen namen ook zichzelf mee. Denken we maar aan Petrus. Hij was vurig en enthousiast. Dat was zijn kracht. Maar ergens ook zijn zwakte. Want wat heeft hij daardoor ook vaak domme dingen gezegd. Hij zal wel eens jaloers zijn geweest op een apostel die niet zo spontaan was. Terwijl die apostel misschien wel eens gewenst heeft dat hij wat vuriger of spontaner was geweest. Maar zo nemen we onszelf mee in het ambt en dat is heel waardevol. Bij het werk in de gemeente en het werk in de kerkenraad. Want zo vullen we elkaar aan.

[Stem bij bezoek] Dat Timotheüs zichzelf meeneemt in zijn bezoekerwerk blijkt ook duidelijk uit wat Paulus hem schrijft in hoofdstuk 5 de verzen 1 en 2. Was hij een of andere abstracte ambtsdrager die zichzelf niet meenam, dan had Paulus deze woorden helemaal niet hoeven te schrijven. Dan kon hij zich tegenover iedereen op dezelfde wijze opstellen. Tegenover een oude man, mag hij niet tekeer gaan. Als hij hem vermaant, dan moet hij hem beschouwen als een vader. Hij moet hem dus wel vermanen. Hij moet hem aansporen. Hij moet vertellen zich van zijn zonden te bekeren. Maar wel op een zeer respectvolle manier. In het besef dat hij nog jong is en deze man zijn vader zou kunnen zijn.

Tegenover jonge mannen moet hij zich anders opstellen. Die moeten hij aanspreken als broers. Als gelijken. Maar vanuit zijn ambt heeft hij wel de taak om dat te doen. Hij moet het liefdevol doen als een goede broer, die het beste voor heeft met zijn leeftijdgenoot. Als hij te maken heeft met oude vrouwen dat moet hij ze aanspreken alsof ze zijn moeder zijn. Dus ook hier met echt respect. Maar toch is dat dan toch weer anders als bij oude mannen. En jonge zusters moet hij aanspreken alsof het zussen zijn.

En Paulus maakt daar nog een extra opmerking bij. Hij moet zijn zusters aanspreken in alle zuiverheid. Ook Timotheüs was natuurlijk een man van vlees en bloed. En als man was hij natuurlijk ook niet ongevoelig voor de schoonheid van jonge vrouwen. En iedere ambtsdrager doet er wijs aan zich bewust te zijn van gevoelens van aantrekking en verleiding. De duivel heeft al zo vaak de seksuele gevoelens van ambtsdragers gebruikt om de kerk schade toe te brengen. Momenteel is dat natuurlijk sterk in het nieuws door schandalen in de Rooms-katholieke kerk. Maar ook onze kerken zijn geregeld opgeschrikt door schandalen op dit punt. Het is dan ook heel goed dat we tegenwoordig een onafhankelijk meldpunt hebben waar slachtoffers van seksueel misbruik door ambtsdragers terecht kunnen. Uit de brief van Titus zou je zelfs de indruk kunnen krijgen dat

Titus helemaal geen pastorale bezoeken bracht bij jonge vrouwen, maar dat deze vrouwen door oudere vrouwen pastoraal bearbeid werden. Zie Titus 2,3- 5.

[Christus geslacht] Het is bij het verrichten van het ambtswerk in de gemeente, maar niet alleen bij het ambtswerk, te beseffen dat gemeente niet van ons is, maar van onze Heer Jezus Christus. Een gemeente die Hij met zijn kostbaar bloed gekocht heeft. Een gemeente die Hij zijn als bruid heeft verworven en waarvoor Hij zelf elke dag bezig is in de hemel. Een kerk die doorgaat van geslacht op geslacht.

De Here Jezus Christus zorgt voor zijn kerk van geslacht op geslacht. En is dat ook niet het fantastische van vandaag, broeders en zusters? Er staan hier vandaag broeders gereed om het ambt in ons midden te aanvaarden. De meeste van hen zijn van een jonge generatie. En is dat niet fantastisch dat deze jonge broeders de verantwoordelijkheid op zich willen nemen om het ambt te vervullen. Ze zijn bereid uit liefde voor Christus vrije tijd en energie te investeren in zijn kostbare gemeente. Je kunt soms zorgen hebben over de kerk. En daar is ook altijd wel reden voor. Maar er is tegelijkertijd toch bijna ook altijd reden om te juichen. Want Jezus Christus blijft voor zijn kerk zorgen. Hij schenkt telkens weer gaven aan broeders. Hij beweegt door zijn Geest broeders en geeft hen de vrijmoedigheid om in geloof het ambt te aanvaarden.

[Ambtsdrager niet alleen] En alle broeders die vandaag het ambt aanvaarden of dat over enkele weken doen, mogen weten dat de Geest ze zal helpen bij het vervullen van hun taak. Ze mogen ook weten dat ze broeders in de raad hebben die samen met hen zullen nadenken over wat wijs en goed is voor de gemeente. Die samen met hen zullen bidden voor de gemeente. Zo bewaart en bouwt onze Heer Jezus Christus zijn gemeente. De bruid die Hij lief heeft. En Hij heeft u, broeders de eer geschonken daarin voorop te gaan.

Amen